

Salatadan pasta olur mu?

Sanat dünyasındaki yaşanan gelişmelerin radarına bu kez İrem Günaydın takılıyor. Biz de "Salad Cake" sergisi ile dikkat çeken sanatçıyı yakından tanımak için keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

Yaşadığımız pandemi dönemini lehine çeviren İrem Günaydın, Salad Cake adlı sergisini The Pill'de sanat tutkunlarıyla buluşturuyor. Şubat ayında da devam edecek olan sergi, sanatçının özgün perspektifini çarpıcı bir şekilde yansıtıyor. O halde, alışkın olmadığımız bir misyonla karşımıza çıkan sanatçının anlattıklarına kulak misafiri olmaya ne dersiniz?

"Salad Cake" serginiz ile kendinizden kısaca bahsedebilir misiniz?
1989 yılında İstanbul'da

doğdum. Temel eğitimime Chelsea College of Art and Design'da başladım. 2011 yılında mezun olduktan sonra, eğitim hayatım Londra'daki Central Saint Martins Üniversitesi'nin güzel sanatlar bölümüyle devam etti. Aslında okul hayatım başlamadan önce de resim yapıyordum, fakat 2014 yılında diplomamı aldıktan sonra resme olan bakış açım değişti ve resim yapmayı bıraktım. Yeni ve değişen bakışım ve sanatsal pratiğim sayesinde metin ve imgeler arasındaki bağları araştırıp sorgulamaya başladım. Çalışmalarım zamanla yazma

eylemi etrafında örgütlenen hareketli görüntüleri, özgün baskı çeşitlerini ve heykelsiz öğelerden oluşan yerleştirmeleri ortaya çıkarıyor.

Eserlerinizin ortaya çıkma hikayesini ve gelişim sürecini anlatabilir misiniz?

Uzun süre okuyorum ve not tutuyorum ama öyle düzyazı gibi değil, daha çok kolaaj gibi keserek biçerek notlarımı alıyorum. Zamanı gelince oturup o tuttuğum notların detaylarını ele alarak yazmaya başlıyorum. Yazarak düşünüyorum ve yazarken fikirlerim netleşmeye başlıyor; kervan yolda düzülür

misali. Parçalar bütünleştiğiçe hangi mecralar ile üreteceğim de netleşiyor.

Serginin ismi olan "Salad Cake" ile anlatmak istediğiniz tema arasında nasıl bir bağlantı var? Vermek istediğiniz mesaj tam olarak neyi ifade ediyor?

"Hiç salatadan pasta olur mu? Neden olmasın!" diyerek başladım. Salata ana yemek mi, yoksa garnitür olarak mı sipariş edilir? Genellikle bir öğünde ana yemek olarak tüketilir gibi bir algı var. İnternette pastaların salatadan yapıldığı Vegedeco isimli bir salata kafesine rastladım.

B U A Y

Sergi görselleri: Kayhan Kaygusuz, The Pill ve sanatçının izni ile.

Burada pastaların hamuru soya unundan, kreması ise tofudan yapılıyor. İçleri turp, havuç, salatalık gibi çeşit çeşit marine edilmiş, doğranmış ve pişmiş sebzelerle dolduruluyor. Kafenin sahibi ürünlerini şöyle tanıtıyor: "Ne pasta ne de salata ama salata pasta. Kahvaltıda ve öğle yemeğinde yiyebilirsiniz, ancak akşam yemeğinde bir kadeh şarap eşliğinde de çok iyi gider." Bir salatanın hangi malzemelerle hazırlanabileceğine ve ne zaman yenebileceğine dair algıları değiştiren bu tutum benim bu sergiye dahil ettiğim işleri üretirken gösterdiğim tutumla eşdeğerde. Tutumlar biçimlere dönüşünce çıkan sonuç ise serigrafi, film, barölyef heykel ve kabartma baskılı kumaşlar. "Salad Cake"; imgelerin ve nesnelerin büyük düzlükleri ve derinlikleri olmadan orta seviyelerde ve ondalık rakımlarda neler olabilecekleri fikri etrafında toplanan bir sergi.

Sergi alanına girdiğimiz anda duvara asılı eserlerinizde notlar görüyoruz. Bu notlarla vermek istediğiniz mesaj, anlatmak istediğiniz konu

nedir?

İpek baskı ve stencil tekniklerini kullanıp lineer perspektif kullanmadan yaptığım sekiz adet resimsel iş yer alıyor. Kompozisyonda iki boyuta düşürülmüş, neredeyse dümdüz edilmiş bir masa, ahşap dokusu taklit edilmiş bir arka plana yaslanmış duruyor. Sergiye girdikten sonra karşınıza çıkan masalar, Cezanne ve Bernard'ın fikirlerinden izler taşıyor. Aynı zamanda Paul Cezanne ve Emile Bernard arasındaki bir yazışma, yazdığım mektubun başlığına ve sergide yer alan filmin dış sesine ilham oluyor. Kompozisyonu en ekonomik biçimde, masayı ve arka planı geometrik hafızalarına indirgeyerek kurdum. Her bir kompozisyonun üzerine bir not bıraktım. Bu notlarda her şeyin geometrisinin, düzlük ve derinliklerinin, kompozisyon fikirlerinin ve mecalara atanan boyutlarının başka türlü olabileme ihtimallerinden bahsediyorum.

Çalışmalarınızda Cezanne ve Bernard gibi isimlerden beslendiğinizi söylediniz. Peki bu isimler dışında 19. ve 20. yüzyıllarda yaşayan ve size ilham veren sanatçıları sorsak hangi isimleri söylersiniz?

Yerli isimlerden Ahmet Hamdi Tanpınar, Edip Cansever, Sevim Burak. Yabancı isimlerden ise Jorge Luis Borges, Maurice Blanchot, Slavoj Žižek, Jacques Derrida, Catherine Malabou, Alain Robbe-Grillet, Roland Barthes, Herman Melville, Gilles Deleuze, Rebecca Comay, Don DeLillo, Tom McCarthy ve daha fazlası.

Yaşadığımız pandemi süreci ile birlikte birçok sanatçının geleceğe bakışı değişti. Peki siz bu süreci sanat dünyası için

nasıl değerlendiriyor ve çalışmalarınıza nasıl yansıtıyorsunuz?

Herkes bir şekilde etkilenmiştir herhalde, bilmiyorum. Ben bütün yaz çalıştım bu sergiyi çıkarabilmek için. O günün konjonktürüyle ilgili gazeteci gibi düşünen ve üreten sanatçıları hiçbir zaman anlayamadım ben. Hem dünyada hem Türkiye'de sosyal ve siyasi meseleler çok fazla olduğu için sanatçılardan da bu meseleler üzerine iş yapmaları bekleniyor herhalde. Çok saçma. Ben böyle bir görev üstlenmiyorum. Gelecek benim için hep belirsizdi şu an olduğu gibi, dünyanın geri kalanı da belirsiz. Belirsizlik çok yaşa!

Şimdiye kadar sizde farklı hisler uyandıran bir sanatçının eserini sorsak ilk olarak aklınıza hangi sanatçının hangi sergisi gelir ve sizde uyandırdığı duygu nedir?

Londra'dayım, Chisenhale

Gallery'e doğru yürüyorum. 2013'ün mart ayı, hava eh işte, fena değil. Hafif bezginim ama yine de Laris ve Sena ile sanat görmeye gideceğiz dedik. Neyse girdik Chisenhale'e. Ne ile karşılaşacağımızı hiç bilmiyorum. Sergi alanı karanlık. Banklardan birine oturdum ve "The Rag Papers"ı izlemeye başladım. Odanın arka tarafında filmle bir şekilde senkronize olduğunu fark ettiğim ses ve ışık yerleştirmesi önce gözüme ve kulağıma, sonra bütünüme sızdı. Ne kadar anlatmaya çalışsam da nafile. Anlatılacak ya da betimlenecek bir durum değil. O zaman ve o yer benimle ilgili. Şimdi aynı işi aynı yerde görsem dahi aynı etki olmayacaktır herhalde. O gün değiştim işte ve hala o hisle defalarca o günü yaşıyorum.

Röportaj Salih Devrim

